

No matter what, nobody can take away the dances you've already had.

Gabriel Garcia Marquez (2014 *"Memories of My Melancholy Whores"* p.59)

Jeg er vild med Marquez. Og jeg er vild med at lige stoppe op. Og tænke tilbage og være taknemmelig over nogle af de gode minder, der er i mit liv. Jeg er en "firm believer" i forhold til at tro, at alle mennesker har oplevet noget, der er værd at huske – som kan give glæde at tænke tilbage på.

Som psykolog er jeg endvidere optaget af fortællinger – af individets historie om sig selv. Uendeligt mange faktorer spiller ind på, hvilken fortælling vi har om os selv – blandt andet kan vores nutid præge hvordan vi husker vores fortid. Men også hvilke spørgsmål vi bliver stillet, af de mennesker vi omgås, kan have stor indflydelse på hvordan vi tænker om vores liv og historie.

Og netop det at vende tilbage og besøge nogle (positive) minder kan – som Marquez antyder - minde et menneske på en fortid og en identitets historie, som er værd at huske.

Jeg kom til at tænke på Marquez, da jeg en formiddag drak en kop kaffe med Mogens. Mogens er 63 år og har boet på Parkvænget i ca. 4 år. Mogens er en super god fortæller, så ikke overraskende begyndte han spontant at fortælle om sit liv.

Mogens har 3 søskende og er vokset op med strenge men kærlige forældre. Efter folkeskolen gik han i lære som smed – ligesom sin far, der også var smed. Mogens havde en god læreplads og husker tilbage på sit svendebrev med stolthed – han fik "særdeles veludført" som anmærkning. 19 år gammel var han færdiguddannet som smed og forfulgte straks sin drengedrøm om at sejle jorden rundt. Og den nåede han at sejle rundt adskillige gange i de 7 år han arbejdede som "motormand" på et stort containerskib. Mogens har set og oplevet det meste.

26 år gammel slog Mogens sig ned med kone nummer 1, som han fik en datter med. Han begyndte at arbejde som reparatør, hvilket han gjorde i en længere årrække. Da jeg bemærker "du må have repareret meget?!" svarer Mogens kækt "Ja! – også damer". Dette leder os videre til Mogens' næste ægteskab, hvor han også fik en datter. "Jeg har da nydt livet" forklarer han, og fortæller lidt om sit næste forhold, hvor han fik sit 3. barn – denne gang en søn.

Jeg spørger lidt ind til Mogens' arbejdsliv – bl.a. får jeg stillet et spørgsmål til, hvordan han mon var som kollega? Mogens beskriver sig selv pligttopfyldende og til at stole på. Han kommer til at tænke på, hvordan han engang reddede en svend fra en eksplosion. Han forklarer, at svenden havde slået på et gasrør, hvilket havde afgivet en gnist og derfor skabt en større eksplosion. Mogens, som var tæt på hørte det kæmpe brag, sprang straks ind i flammerne uden at tænke på eget liv og førlighed. Det lykkedes Mogens at redde svenden ud – denne var dog voldsomt forbrændt. Mogens selv slap med forbrændinger på hænderne.

Det viser sig, at det faktisk er et tema i Mogens' liv – det med at redde liv. For det var ikke sidste gang Mogens' reddede et andet menneskes liv. På en bustur til Tyskland brød bussens motor pludselig i brand, hvilket førte til voldsom panik, og folk i bussen begyndte at trampe hinanden ned. Her lykkedes det Mogens at bevare roen og overblikket over situationen, således at han fik guidet alle ud af bussen. Alle slap således med livet i behold – om end der var en del der blev forbrændt.

En anden gang var Mogens vidne til en mand der faldt om med hjertestop – her var det også ham der reddede mandens liv ved at udøve førstehjælp med hjertemassage og kunstigt åndedræt indtil ambulancen kom.

Jeg sidder og er lidt imponeret over Mogens' liv og bedrifter, hvorfor jeg må spørge, hvad han mon tænker, der har været hans største bedrift? Inde i mit hoved har jeg en forventning om, at Mogens vil svare noget i retning af "at have reddet en fandens masse mennesker" – nok fordi jeg pt synes han er en total superhelt. Men til min overraskelse svarer Mogens langt mere jordnært: han er stolt over, at han, indtil hans arbejdsliv sluttede, aldrig havde fået en krone i offentlig forsørgelse eller arbejdsløshedskasse. Han siger "jeg har aldrig fået noget foræret - jeg har altid kunnet finde ud af at lave penge"! Og så er han naturligvis overordentlig stolt af sine 3 børn og 5 børnebørn – han har deres navne tatoveret på sin overarm, som han gerne viser frem.

Jeg takker Mogens for snakken og for at have hørt om hans liv, hvortil Mogens svarer "ja, jeg har jo faktisk en del at fortælle".